

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง
The Central Criminal Court for Corruption and Misconduct Cases

ข่าวแจกสื่อมวลชน PRESS RELEASE

วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๗
ฉบับที่ ๔/๒๕๖๗

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางอ่านคำพิพากษา ในคดีพนักงานอัยการยื่นฟ้องพันตำรวจตรี ก ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๓ คน ข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเพื่อจะช่วยเหลือผู้อื่นมิให้ต้องรับโทษหรือให้รับโทษน้อยลง (คดีกำนัน น)

วันนี้ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้อ่านคำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๒๐๖/๒๕๖๖ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๖๔/๒๕๖๗ ระหว่างพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๒ โจทก์ กับพันตำรวจตรี ก ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๓ คน จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๖ จำเลยทั้งสี่สืบสามร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทและหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยที่ ๒๒ (กำนัน น) จัดงานเลี้ยงโดยเชิญเจ้าพนักงานตำรวจจากหลายหน่วยงานและประชาชนที่คุ้นเคยหลายคนมาร่วมงาน รวมทั้งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๖ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ และจำเลยที่ ๑๗ ถึงที่ ๒๓ ซึ่งเป็นราษฎร ในระหว่างงานเลี้ยงดังกล่าว จำเลยที่ ๒๒ ไม่พอใจพันตำรวจตรี ศ ผู้ตาย อย่างมาก จึงสั่งให้นาย ธ ลูกน้องคนสนิท ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายจำนวนหลายนัด กระสุนปืนถูกผู้ตายได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตในเวลาต่อมาที่โรงพยาบาล และกระสุนยังพลาดไปถูกพันตำรวจโท ว ได้รับบาดเจ็บ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๖ พบเห็นนาย ธ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บอันเป็นการกระทำความผิดซึ่งหน้าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงมีหน้าที่ต้องจับกุมตัวนาย ธ แต่ไม่จับกุมกลับปล่อยให้นาย ธ หลบหนีไปจากที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๖ เร่งรีบออกจากที่เกิดเหตุ ไม่กระทำการยับยั้งเหตุตามความจำเป็น จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ เพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ ๒๒ และนาย ธ ไม่ให้ต้องรับโทษ จำเลยที่ ๒ แยกอาวุธปืนที่ใช้ก่อเหตุจากนาย ธ ห่อด้วยผ้าปูโต๊ะอาหารและส่งมอบให้จำเลยที่ ๑ เก็บไว้ จากนั้นจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๒๓ ไซ้ให้จำเลยที่ ๑๗ นำอาวุธปืนดังกล่าวออกไปจากที่เกิดเหตุ และจำเลยที่ ๑๗ นำไปฝังดินที่บริเวณใกล้บ้านพักอาศัยแห่งหนึ่ง อำเภอมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จากนั้นจำเลยที่ ๑ ไซ้ให้จำเลยที่ ๑๔ ถึงที่ ๒๑

เก็บปลอกกระสุนปืนไปทิ้ง ล้างคราบเลือด และเก็บโต๊ะอาหารที่เกิดเหตุ ต่อมาจำเลยที่ ๒ และที่ ๕ ใช้ให้จำเลยที่ ๑๘ ถอดเอาเครื่องบันทึกข้อมูลภาพจากกล้องวงจรปิดในที่เกิดเหตุ โดยจำเลยที่ ๒๒ บอกจุดที่ติดตั้งเครื่องบันทึกข้อมูลจากกล้องวงจรปิด แล้วนำไปทิ้งลงคลองบริเวณโค้งสะพานวัดตาก้อง ตำบลตาก้อง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๕ เพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ ๒๒ ไม่ให้ต้องรับโทษ ร่วมกับจำเลยที่ ๒๓ พาจำเลยที่ ๒๒ หลบหนีออกจากที่เกิดเหตุไปยังบ้านพักของจำเลยที่ ๒๒ อีกแห่งหนึ่งโดยใช้รถยนต์เป็นยานพาหนะ มีจำเลยที่ ๒๓ เป็นผู้ขับ จำเลยที่ ๒ และที่ ๕ นั่งโดยสารไปด้วย ส่วนจำเลยที่ ๓ ขับรถจักรยานยนต์ติดตามให้การคุ้มกัน ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่สืบสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๘๔, ๘๖, ๙๑, ๙๒, ๑๕๗, ๑๘๔, ๑๘๕, ๒๐๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๗๒

ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๖ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน จับกุมผู้กระทำความผิดและสืบสวนคดีอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ภาค ๑ ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี โดยคู่มือการปฏิบัติมาตรฐานสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ประสบเหตุ ๒๕๕๙ ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๖ ได้รับการฝึกอบรมวิธีปฏิบัติเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้ ๑. ชั้นเผชิญเหตุ ต้องหาตัวผู้กระทำความผิด หากมีผู้บาดเจ็บให้ช่วยเหลือนำส่งโรงพยาบาลโดยเร็วและทำการปิดล้อมที่เกิดเหตุ ๒. ชั้นประเมินค่าอันตราย กรณีคนร้ายอยู่ในที่เกิดเหตุและใช้อาวุธให้พิจารณาอาวุธที่คนร้ายใช้ว่ามีความรุนแรงมากหรือน้อย ๓. ชั้นการตอบโต้เหตุการณ์หรือการบังคับใช้กฎหมาย เข้ารหัสเหตุตามระดับการใช้กำลังโดยพิจารณาความเหมาะสมตามสัดส่วน สถานการณ์ พฤติการณ์ของคนร้ายและสภาพแวดล้อม หากคนร้ายใช้อาวุธที่รุนแรงและกายนตรายที่เกิดขึ้นทันที ให้ตำรวจใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้หรือระงับเหตุทันที ๔. ชั้นประเมินผล เมื่อทำการระงับเหตุเสร็จสิ้นแล้วให้ทำการปิดกั้นพื้นที่เกิดเหตุและสถานที่เกิดเหตุ ป้องกันไม่ให้คนเข้าออกพื้นที่นั้น ตลอดจนรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อป้องกันมิให้พยานหลักฐานสูญหายหรือถูกทำลาย รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ หรือหากไม่ใช่พื้นที่รับผิดชอบของตน ให้รับแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจพื้นที่รับผิดชอบนั้นทราบ

โจทก์มีพยานหลักฐานเป็นไฟล์วิดีโอจากเครื่องบันทึกข้อมูลภาพกล้องวงจรปิดที่จำเลยที่ ๑๘ ถอดออกและโยนทิ้งลงคลองซึ่งสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำการกู้คืนได้ แสดงให้เห็นการกระทำหรือพฤติกรรมของจำเลยแต่ละคนตามช่วงเวลาเป็นลำดับอย่างละเอียดตั้งแต่เริ่มต้นงานเลี้ยงจนกระทั่งเกิดเหตุที่นาย ฐ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ ประกอบกับกล้องวงจรปิดบันทึกภาพบุคคล รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยแต่ละคน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๖ กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ หรือไม่ เห็นว่า กรณีจำเลยที่ ๑ ตามแผนผังแผนที่เกิดเหตุงานจัดเลี้ยงโต๊ะวีไอพีห่างจากโต๊ะที่จำเลยที่ ๑ นั่งเพียงประมาณ ๓ เมตร จำเลยที่ ๑ รู้เห็นเหตุการณ์คำพูดและกิริยาของจำเลยที่ ๒๒ กับนาย ฐ เป็นอย่างดี และเห็นนาย ฐ ถู้อินยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ เมื่อพบเห็นการกระทำความผิดซึ่งหน้า จะต้องควบคุมหรือจับกุมตัวนาย ฐ ด้วยตนเอง หรือสั่งการหรือร้องขอให้เจ้าพนักงานตำรวจอื่นที่อยู่ในที่เกิดเหตุควบคุมหรือจับกุมตัวนาย ฐ อีกทั้งจำเลยที่ ๒ ส่งอาวุธปืนของนาย ฐ ให้แก่จำเลยที่ ๑ แต่จำเลยที่ ๑ กลับไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี ไม่ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ กรณีจำเลยที่ ๒ ไม่ว่าจำเลยที่ ๒ จะเห็นเหตุการณ์ที่นาย ฐ ยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บหรือไม่ก็ตาม เมื่อได้ยินเสียงปืนดังขึ้นโดยสัญชาตญาณทั่วไปของบุคคลย่อมหันไปตามทิศทางของเสียง จำเลยที่ ๒ คว่าแย่งอาวุธปืนมาจากนาย ฐ ส่งมอบอาวุธปืนให้แก่จำเลยที่ ๑ แล้ว จำเลยที่ ๒ ย่อมประเมินสถานการณ์ได้ว่า ภัยอันตรายซึ่งเกิดจากอาวุธปืนร้ายแรงเฉพาหน้าย่อมหมดไป แต่จำเลยที่ ๒ กลับไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี แม้จำเลยที่ ๒ เข้าพยุ่งร่างของผู้ตายขึ้นรถและช่วยเหลือผู้บาดเจ็บตามสมควร แต่ต่อมาจำเลยที่ ๒ โดยสารรถยนต์ไปพร้อมกับจำเลยที่ ๒๒ ออกจากที่เกิดเหตุไปที่บ้านพักอีกแห่งหนึ่งของจำเลยที่ ๒๒ โดยไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ กรณีจำเลยที่ ๓ นั่งหันหลังให้โต๊ะวีไอพี ห่างจากจุดที่มีการยิงกันประมาณ ๓ เมตร ขณะเกิดเหตุ

ไม่มีเสียงดนตรีและเป็นเวลากลางคืน การที่นาย ฐ ใช้อาวุธปืนยิง ๔ นัด ย่อมมีเสียงดังมาก โดย สัตว์ชาติญาณทั่วไปของบุคคลย่อมหันไปตามทิศทางของเสียง จำเลยที่ ๓ เห็นเหตุการณ์ขณะที่ จำเลยที่ ๒ คว่าแย่งอาวุธปืนจากนาย ฐ ขณะนั้นไม่มีเจ้าพนักงานตำรวจคนใดเข้าควบคุมตัวนาย ฐ เพียงแต่ยื่นล้อมเพื่อดูเหตุการณ์เท่านั้น จำเลยที่ ๓ ไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุม หรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี แม้จำเลยที่ ๓ ช่วยพยุງผู้บาดเจ็บขึ้นรถยนต์อันเป็นการช่วยเหลือ ตามสมควร แต่ไม่ได้ขับรถจักรยานยนต์เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในระหว่างที่มีการส่งตัวผู้ตาย และผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล กลับติดตามไปที่บ้านพักอีกแห่งหนึ่งของจำเลยที่ ๒๒ โดยไม่ได้จัดให้ มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่ เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิด เหตุทราบ **กรณีจำเลยที่ ๔** ภายหลังกาย ฐ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ ได้หันไปมอง เหตุการณ์ตรงจุดเกิดเหตุแล้วเดินออกไปยังลานจอดรถยนต์และนั่งดูเหตุการณ์อยู่บนรถยนต์ ส่วนตัว จนนาย ฐ หลบหนีและมีการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล จากนั้นจึงขับรถยนต์ออก จากที่เกิดเหตุไปในทันที โดยไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนีและไม่ได้เข้าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงาน ผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ **กรณีจำเลยที่ ๕** ภายหลังกาย ฐ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ จำเลยที่ ๕ เดินเข้าไปในห้องกระจกซึ่งจำเลยที่ ๒๒ อยู่ภายใน ห้อง ต่อมาขึ้นรถยนต์ไปพร้อมกับจำเลยที่ ๒๒ ออกจากที่เกิดเหตุไปที่บ้านพักอีกแห่งหนึ่งของ จำเลยที่ ๒๒ โดยไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี ไม่ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่ พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ **กรณีจำเลยที่ ๖** หลังจากนาย ฐ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและ ผู้บาดเจ็บ จำเลยที่ ๖ เดินออกจากงานเลี้ยงโดยอยู่จากโต๊ะวีไอพีประมาณ ๕ - ๖ เมตร แต่มอง โต๊ะวีไอพีจุดเกิดเหตุอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่านาย ฐ จะใช้อาวุธปืนยิงด้วยเหตุใดก็ตามก็เป็นการกระทำ ผิดกฎหมาย จำเลยที่ ๖ มีอำนาจและหน้าที่ต้องปฏิบัติไปตามสมควรในสถานการณ์เช่นนั้น แต่กลับรีบออกจากที่เกิดเหตุโดยขับรถยนต์ไปในทันทีเป็นคนแรก ไม่ได้เข้าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี ไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้น หรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจ ผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ **กรณี**

จำเลยที่ ๗ เมื่อนาย ฐ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ นาย ฐ ยืนยืนอยู่ที่เดิมเพราะจำเลยที่ ๒ เข้าคว้าแย่งอาวุธปืน เจ้าพนักงานตำรวจคนอื่นยืนมุงล้อมแต่ไม่มีการจับกุม จำเลยที่ ๗ ไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี แม้จำเลยที่ ๗ พยายามช่วยเหลือประคองห้ามผู้ตายและผู้บาดเจ็บขึ้นรถยนต์เพื่อนำส่งโรงพยาบาล แต่ก็ไม่ได้ใช้รถจักรยานยนต์สายตรวจจราจรของทางราชการนำทางอำนวยความสะดวกแก่รถยนต์ที่นำส่งผู้ตายและผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล และขับรถจักรยานยนต์กลับที่พักในเวลาใกล้เคียงต่อเนื่องกัน โดยไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ **กรณีจำเลยที่ ๘ ถึงที่ ๑๑** แม้ไม่เห็นเหตุการณ์ที่นาย ฐ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บด้วยตนเอง แต่เห็นขณะที่นาย ฐ มีอาวุธปืนอยู่ในมือและมีผู้คว้าแย่งอาวุธปืนจากมือ นาย ฐ เห็นมีผู้เข้าช่วยเหลือผู้ตายและผู้บาดเจ็บ แต่จำเลยที่ ๘ ถึงที่ ๑๑ ลุกจากโต๊ะอาหารไปนั่งรออยู่บนรถยนต์เพื่อดูเหตุการณ์ ไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี ไม่ได้เข้าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ไม่ได้ใช้รถยนต์ของทางราชการนำทางอำนวยความสะดวกแก่รถยนต์ที่นำส่งผู้ตายและผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล ไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ **กรณีจำเลยที่ ๑๒** เห็นเหตุการณ์ด้วยตนเองโดยยืนอยู่บริเวณตรงกลางระหว่างโต๊ะยาวสำหรับแขกร่วมงานกับโต๊ะวีไอพี ห่างจากจุดที่นาย ฐ ก่อเหตุประมาณ ๓ เมตร เมื่อสิ้นเสียงปืน จำเลยที่ ๑๒ เดินมุ่งหน้าไปยังลานจอดรถแล้วขับรถยนต์ออกจากที่เกิดเหตุไปยังที่พักของตนในทันที โดยไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี ไม่ได้เข้าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ **กรณีจำเลยที่ ๑๓** ไม่เห็นเหตุการณ์ในขณะที่นาย ฐ ใช้ปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ แต่เมื่อเสียงปืนดังขึ้นได้หันไปมองเห็นนาย ฐ ยืนอยู่ข้างผู้ตาย ย่อมทราบว่านาย ฐ เป็นผู้ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตาย แต่จำเลยที่ ๑๓ กลับรีบเดินออกจากที่เกิดเหตุขับรถยนต์กลับไปยังที่พักของตนในทันที ไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี **กรณีจำเลยที่ ๑๔** ขณะเกิดเหตุยืนพูดคุยโทรศัพท์อยู่ข้างสระน้ำ ไม่เห็นเหตุการณ์ในขณะที่นาย ฐ ใช้ปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ หลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๑๔ เดินกลับไปยังโต๊ะอาหารจุดเกิดเหตุเก็บสิ่งของของผู้ตายที่อยู่บนโต๊ะอาหารและขับรถยนต์ส่วนตัวติดตามไปยังโรงพยาบาลในทันที

พยายามติดตามสถานการณ์จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง และพันตำรวจเอก ก มอบหมายให้จำเลยที่ ๑๔ ยืนเฝ้าบริเวณหน้าประตูห้องฉุกเฉินเพื่อป้องกันเหตุซ้ำซ้อนในระหว่างการรักษาผู้ตายและผู้บาดเจ็บ แม้จำเลยที่ ๑๔ มีได้อยู่ในที่เกิดเหตุเพื่อจัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ แต่ถือว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ตามสภาวะการณ์แล้ว จำเลยที่ ๑๔ มีได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่โจทก์ฟ้อง **กรณีจำเลยที่ ๑๕** เห็นเหตุการณ์ที่นาย ฐ ใช้ปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บด้วยตนเอง หลังเกิดเหตุเดินมาจากฝั่งเวทีมุ่งหน้าทางห้องน้ำ เดินเข้าห้องน้ำและออกจากห้องน้ำเดินมุ่งหน้าไปที่โต๊ะอาหารด้านหน้าเวที แล้วออกมายืนพูดคุยกับร้อยตำรวจเอก ณ ที่บริเวณโต๊ะอาหารข้างสระน้ำ จากนั้นขับรถยนต์ออกไปจากที่เกิดเหตุ โดยไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี ไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ รายงานผู้บังคับบัญชาหรือแจ้งแก่พนักงานสอบสวนพื้นที่เกิดเหตุทราบ **กรณีจำเลยที่ ๑๖** ก่อนเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑๖ เดินมาจากโต๊ะอาหารงานเลี้ยงแล้วมายืนอยู่หลังโต๊ะอาหารแคะร่วมงานข้างสระน้ำ ขณะเกิดเหตุยืนพูดคุยโทรศัพท์อยู่ข้างสระน้ำ ได้ยินเสียงอาวุธปืนดังขึ้น ๔ นัด หันไปดูมีแสงไฟจากลำกล้องปืน จำเลยที่ ๑๖ พบเห็นการกระทำ ความผิดซึ่งหน้าแล้วแต่ไม่ได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจับกุมหรือยับยั้งไม่ให้นาย ฐ หลบหนี จำเลยที่ ๑๖ ลูกชั้นยืนจากเก้าอี้ เดินมุ่งหน้าไปทางโต๊ะอาหารงานเลี้ยง แล้วเดินออกมาในลักษณะรีบเร่ง หยุดแล้วหันไปมองที่โต๊ะอาหารงานเลี้ยง หยิบโทรศัพท์ขึ้นพูดคุยแล้วเดินอย่างรีบเร่งมุ่งไปทางลานจอดรถ ในขณะนั้นมีการอุ้มตัวผู้ตายออกมาจากจุดที่ยิง จำเลยที่ ๑๖ เข้าช่วยเหลือผู้ตายตามสมควรด้วยการเปิดประตูรถยนต์ฝั่งที่มีคนอุ้มผู้ตายเพื่อนำส่งโรงพยาบาล แล้วเดินกลับไปยังจุดที่ผู้บาดเจ็บล้มลงตรวจดูบริเวณแขนขาของผู้บาดเจ็บ และเดินออกไปจากที่เกิดเหตุ แม้มีการรายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยโทรศัพท์ไปหาเจ้าพนักงานตำรวจและบุคคลอื่น ๆ ประมาณ ๒๐ ครั้ง/คน และต่อมาได้เดินทางกลับมายังที่เกิดเหตุอีกครั้ง แต่ที่เกิดเหตุถูกเก็บกวาดปิดกั้น กระสุนปืน เก็บโต๊ะอาหาร เก็บผ้าปูโต๊ะที่เปื้อนคราบเลือด จึงเป็นการไม่ได้จัดให้มีการปิดกั้นหรือป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อรอส่งมอบพื้นที่ให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่ ดังนั้น การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๓ ที่ ๑๕ และที่ ๑๖ เป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่จึงเป็นความผิดตามฟ้อง ส่วนจำเลยที่ ๑๔ มีได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่จึงไม่มีความผิดตามฟ้อง

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานของรัฐ และเป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ตายและผู้บาดเจ็บ และสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ เพื่อจะช่วยเหลือนาย ฐ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ให้ต้องรับโทษหรือให้รับโทษน้อยลง ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ร่วมกับจำเลยที่ ๒๓ ใช้ให้จำเลยที่ ๑๗ นำอาวุธปืนออกไปเสียจาก ที่เกิดเหตุ ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำ ความผิด โดยฝังไว้บริเวณบ่อน้ำที่บ้านพักอาศัยแห่งหนึ่ง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เป็นความผิดฐานตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า จำเลยที่ ๑ เมื่อได้รับห่ออาวุธปืนจากจำเลยที่ ๒ แล้ว จำเลยที่ ๑ ส่งมอบห่ออาวุธปืนให้แก่จำเลยที่ ๑๗ เก็บรักษาไว้ อาวุธปืนเป็นวัตถุพยานและ พยานหลักฐานสำคัญที่จะพิสูจน์ความผิด โดยวิสัยของเจ้าพนักงานตำรวจไม่ควรมอบอาวุธปืนซึ่ง เป็นพยานหลักฐานสำคัญให้ประชาชนทั่วไปเป็นผู้เก็บรักษาอาวุธปืน ส่วนจำเลยที่ ๑๗ เมื่อได้รับ ห่ออาวุธปืนแล้ว โทรศัพท์สอบถามจำเลยที่ ๒๓ ซึ่งอยู่กับจำเลยที่ ๒ เพื่อปรึกษาวางจะทำอย่างไร กับห่ออาวุธปืน และได้ข้อสรุปจากการชี้แนะของจำเลยที่ ๒ และที่ ๒๓ ว่า ให้จำเลยที่ ๑๗ นำห่อ อาวุธปืนไปฝังไว้ ต่อมาวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๖ จำเลยที่ ๑๗ ขับรถจักรยานยนต์นำห่ออาวุธปืน ไปฝังบริเวณบ่อน้ำที่บ้านพักอาศัยแห่งหนึ่ง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ดังนั้น การกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๑๗ และที่ ๒๓ จึงเป็นความผิดตามฟ้อง

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๕ เป็นเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานของรัฐ และเป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ตายและผู้บาดเจ็บ และสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ เพื่อจะช่วยเหลือนาย ฐ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ให้ต้องรับโทษหรือให้รับโทษน้อยลง โดยมีจำเลยที่ ๒๒ ชี้จุดติดตั้งเครื่องบันทึกภาพกล้องวงจรปิด ใช้ให้จำเลยที่ ๑๘ ถอดเอา เครื่องบันทึกภาพจากกล้องวงจรปิดในที่เกิดเหตุไปเสียจากที่เกิดเหตุ นำไปทิ้งลงคลองบริเวณ โค้งสะพานวัดตาก้อง ตำบลตาก้อง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม อันเป็นการทำให้ เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำตามฟ้อง หรือไม่ เห็นว่า จำเลยที่ ๒ ที่ ๕ ที่ ๑๘ และที่ ๒๒ เดินเข้าไปในห้องกระจกเพื่อพูดคุยเรื่อง การหลบหนีและทำลายเครื่องบันทึกข้อมูลภาพวงจรปิดในสถานที่เกิดเหตุ หลังจากที่จำเลยที่ ๒๒ เดินออกจากห้องเรือนกระจก จำเลยที่ ๒ และที่ ๕ สอบถามจุดติดตั้งเครื่องบันทึกข้อมูล ภาพวงจรปิดจากจำเลยที่ ๒๒ และได้ความว่าติดตั้งอยู่ที่ร้านกาแฟ จากนั้นจำเลยที่ ๕ สั่งการให้ จำเลยที่ ๑๘ ให้นำเครื่องบันทึกข้อมูลภาพวงจรปิดออกไปจากที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๑๘ จึงเดินไป

ถอดเครื่องบันทึกข้อมูลภาพวงจรปิด และนำไปตั้งลงคลองบริเวณโค้งสะพานวัดตาก้อง ตำบลตาก้อง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ดังนั้น การกระทำของจำเลยที่ ๒ ที่ ๕ ที่ ๑๘ และที่ ๒๒ จึงเป็นความผิดตามฟ้อง

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานของรัฐ และเป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ตายและผู้บาดเจ็บ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อจะช่วยเหลือ นาย ๘ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ให้อำนาจรับโทษหรือให้รับโทษน้อยลง ใช้ให้จำเลยที่ ๑๙ ถึงที่ ๒๑ เก็บปลอกกระสุนปืนไปทิ้ง ล้างคราบเลือด และเก็บโต๊ะอาหารที่เกิดเหตุ อันเป็นการทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า จำเลยที่ ๑ สั่งการให้จำเลยที่ ๑๙ ถึงที่ ๒๑ ลูกจ้างหรือคนงานของจำเลยที่ ๒๒ นำปลอกกระสุนปืนทองเหลืองจำนวน ๔ ปลอก ที่ตกหล่นบริเวณโต๊ะอาหารจัดเลี้ยงที่เกิดเหตุไปทิ้ง โดยจำเลยที่ ๑๙ ถึงที่ ๒๑ กวาดกระสุนปืนดังกล่าวใส่ที่ตักขยะแล้วนำไปทิ้ง จากนั้นล้างคราบเลือดในที่เกิดเหตุ และเก็บโต๊ะเงินที่เกิดเหตุตามคำสั่งของจำเลยที่ ๑ อันเป็นการทำลายพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ ดังนั้น การกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่ ๑๙ ถึงที่ ๒๑ จึงเป็นความผิดตามฟ้อง

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๕ และที่ ๒๓ กระทำการอันเป็นการช่วยเหลือผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องหว่ากระทำความผิด อันมิใช่ความผิดลหุโทษ เพื่อไม่ให้ต้องโทษ โดยให้ที่พำนักแก่ผู้นั้น โดยซ่อนเร้นหรือช่วยผู้นั้นด้วยประการใดเพื่อไม่ให้ถูกจับกุมตามฟ้องโจทก์หรือไม่ เห็นว่า กรณีจำเลยที่ ๒ ก่อนที่นาย ๘ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ จำเลยที่ ๒ เดินไปสูบบุหรี่บริเวณสระน้ำ ภายหลังเมื่อมีการยิง จำเลยที่ ๒ เข้าแย่งคว้าอาวุธปืนจากนาย ๘ แม้จำเลยที่ ๒ จะทราบสาเหตุที่จำเลยที่ ๒๒ ไม่พอใจผู้ตายหรือไม่ก็ตาม หรือเข้าไปในห้องกระจกพร้อมกับจำเลยที่ ๒๒ หรือร่วมนั่งรถยนต์กับจำเลยที่ ๒๒ ออกจากที่เกิดเหตุไปยังบ้านพักอีกแห่งหนึ่ง แต่พยานหลักฐานยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๒ รู้ว่าจำเลยที่ ๒๒ ใช้หรือสั่งการหรือมีส่วนให้นาย ๘ ยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ ไม่เป็นความผิดฐานนี้ กรณีจำเลยที่ ๓ นั่งอยู่ที่โต๊ะอาหารสำหรับแขกผู้มาร่วมงานโดยนั่งเรียงชิดติดกันมีเพียง ๓ คนที่คั่นอยู่ระหว่างจำเลยที่ ๓ กับจำเลยที่ ๒๒ การที่จำเลยที่ ๒๒ ลูกจากโต๊ะไวโอลินมานั่งที่โต๊ะอาหารสำหรับแขกผู้มาร่วมงานโดยมีอาการโกรธพูดจาเสียงดัง ขณะนั้นไม่มีเสียงดนตรีมีแต่เพียงการพูดคุยจำเลยที่ ๒๒ พยักหน้าแก่นาย ๘ และต่อมา นาย ๘ ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ จำเลยที่ ๓

ย่อมต้องทราบว่ามีวาทะเรื่องระหว่างจำเลยที่ ๒๒ กับผู้ตาย และความหมายที่จำเลยที่ ๒๒ สื่อสารกับนาย ฐ จำเลยที่ ๓ จึงควรจะรู้หรือเข้าใจได้ว่าจำเลยที่ ๒๒ ใช้หรือสั่งการหรือมีส่วนให้นาย ฐ ยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ หลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๓ ไม่ทำการสืบสวนเบื้องต้นแต่ขับรถจักรยานยนต์ตำรวจสายตรวจติดตามรถของจำเลยที่ ๒๒ ตามไปส่งถึงบ้านพักอีกแห่ง จึงเป็นความผิดฐานนี้ **กรณีจำเลยที่ ๕** นั่งอยู่ห่างจากโต๊ะวีไอพีประมาณ ๒ - ๓ เมตร แม้จะหันหลังให้โต๊ะวีไอพี ย่อมได้ยินเสียงการทำหายดีมีสุราส่งเสียงเชียร์ดังระหว่างจำเลยที่ ๒๒ กับผู้ตาย จำเลยที่ ๒๒ เดินกลับมาที่นั่งที่โต๊ะสำหรับแขกที่จำเลยที่ ๕ นั่งอยู่ โดยมีจำเลยที่ ๑ นั่งคั่นกลางเพียงคนเดียวห่างเพียงประมาณ ๑ เมตร จำเลยที่ ๒๒ พุดจาเสียงดังแสดงอาการโกรธผู้ตายอย่างต่อเนื่อง และจำเลยที่ ๕ เห็นนาย ฐ เดินมาด้านข้างซ้ายมือของจำเลยที่ ๒๒ และพูดว่าเอามันเลยไหม จำเลยที่ ๒๒ พยักหน้าแก่นาย ฐ จากนั้นมีเสียงปืนดังขึ้นที่โต๊ะวีไอพี จำเลยที่ ๕ จึงควรจะรู้หรือเข้าใจได้ว่าจำเลยที่ ๒๒ ใช้หรือสั่งการหรือมีส่วนให้นาย ฐ ยิงผู้ตายและผู้บาดเจ็บ หลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๕ นั่งรถยนต์ไปพร้อมกับจำเลยที่ ๒๒ ไปบ้านพักอีกแห่งหนึ่งของจำเลยที่ ๒๒ จึงเป็นความผิดฐานนี้ **กรณีจำเลยที่ ๒๓** หลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๒๓ เดินเข้าไปในห้องกระจกซึ่งจำเลยที่ ๒๒ และที่ ๑๘ อยู่ภายในห้อง ต่อมาจำเลยที่ ๒๓ ขับรถยนต์มีจำเลยที่ ๒๒ นั่งฝั่งซ้ายข้างคนขับ จำเลยที่ ๒ และที่ ๕ นั่งโดยสารออกจากที่เกิดเหตุไปยังบ้านพักอีกแห่งหนึ่งของจำเลยที่ ๒๒ แต่พยานหลักฐานยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๒๓ รู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของนาย ฐ หรือจำเลยที่ ๒๒ มีส่วนร่วมกระทำความผิดหรือไม่เพียงใด จำเลยที่ ๒๓ เป็นเพียงพนักงานขับรถของจำเลยที่ ๒๒ การขับรถยนต์พาจำเลยที่ ๒๒ ออกจากที่เกิดเหตุเป็นเพียงการทำหน้าที่ของตนตามปกติในระยะเวลาใกล้ชิดกับที่เกิดเหตุเท่านั้น ไม่เป็นความผิดฐานนี้

พิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, มาตรา ๑๘๔ ประกอบมาตรา ๘๔, และมาตรา ๒๐๐ จำเลยที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, มาตรา ๑๘๕ ประกอบมาตรา ๘๓, และมาตรา ๒๐๐ จำเลยที่ ๕ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, มาตรา ๑๘๔ ประกอบมาตรา ๘๔, มาตรา ๑๘๕ ประกอบมาตรา ๘๓, และมาตรา ๒๐๐ จำเลยที่ ๔ และที่ ๖ ถึงที่ ๑๖ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๓ ที่ ๑๕ และที่ ๑๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ จำเลยที่ ๑๗ ถึงที่ ๒๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖, มาตรา ๑๘๔ ประกอบมาตรา ๘๓ จำเลยที่ ๒๒ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ จำเลยที่ ๒๓ ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

ประกอบมาตรา ๘๖, มาตรา ๑๘๔ ประกอบมาตรา ๘๔ และจำเลยที่ ๑๗ ถึงที่ ๒๓ มีความผิด พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ แม้การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และที่ ๕ ดังกล่าวจะเป็นการกระทำหลายอย่าง แต่ก็ด้วยเจตนาอันเดียวคือเพื่อช่วยเหลือมิให้ผู้กระทำผิดต้องรับโทษ และเป็นการกระทำต่อเนื่องกัน การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และที่ ๕ จึงเป็นกรรมเดียว ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๓ ที่ ๑๕ และที่ ๑๖ ถึงที่ ๒๓ เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท จึงให้ลงโทษตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งมีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๓ และที่ ๑๕ และที่ ๑๖ ฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ และลงโทษจำเลยที่ ๑๗ ถึงที่ ๒๓ ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ เมื่อพิเคราะห์ตามพฤติการณ์แห่งการกระทำของจำเลยแต่ละคนแล้ว เห็นสมควรกำหนดโทษรายบุคคลให้เหมาะสมแห่งการกระทำ คือ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และที่ ๕ จำคุกคนละ ๓ ปี จำเลยที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๓ ที่ ๑๕ ถึงที่ ๒๓ จำคุกคนละ ๒ ปี และเฉพาะจำเลยที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ ที่ ๑๙ ที่ ๒๐ และที่ ๒๓ ให้ปรับคนละ ๖๐,๐๐๐ บาท ด้วย เพิ่มโทษจำเลยที่ ๒๑ หนึ่งในสามตามกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๒ เป็นจำคุก ๒ ปี ๘ เดือน จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๗ ที่ ๑๕ และที่ ๑๖ เข้าช่วยเหลือผู้ตาย และ/หรือผู้บาดเจ็บ ตามแต่กรณี และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๖ ปฏิบัติราชการมีผลงานและคุณความดีมาก่อน ทั้งคำให้การในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ส่วนจำเลยที่ ๑๗ ถึงที่ ๒๑ และที่ ๒๓ ให้การรับสารภาพชั้นสอบสวน จึงมีเหตุบรรเทาโทษ เห็นสมควรลดโทษให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๓ จำเลยที่ ๑๕ ถึงที่ ๒๑ และที่ ๒๓ คนละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ส่วนจำเลยที่ ๒๒ ให้การปฏิเสธและต่อสู้คดีตลอดมาจึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษ คงจำคุกจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และที่ ๕ คนละ ๒ ปี คงจำคุกจำเลยที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๓ ที่ ๑๕ ถึงที่ ๒๐ และที่ ๒๓ คนละ ๑ ปี ๔ เดือน และเฉพาะส่วนจำเลยที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ ที่ ๑๙ ที่ ๒๐ และที่ ๒๓ คงให้ปรับคนละ ๔๐,๐๐๐ บาท ด้วย จำเลยที่ ๒๑

คงจำคุก ๑ ปี ๙ เดือน ๑๐ วัน ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ ที่ ๑๙ ที่ ๒๐ และที่ ๒๓ เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เมื่อศาลคำนึงถึงอายุขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๙ อายุ ๒๗ ปี จำเลยที่ ๑๐ เพียงอายุ ๒๑ ปี จำเลยที่ ๑๑ อายุเพียง ๒๓ ปี จำเลยที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ ประวิติพึงเข้ารับราชการ ดำรวจเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ตำแหน่งพลสำรองสังกัดศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๗ จังหวัดนครปฐม การเรียนฝึกอบรมศึกษาในช่วงสถานการณ์ระบาดโรคโควิด-๑๙ ผ่านระบบออนไลน์ไม่เต็มตามระบบ หลังจากจบการอบรมได้รับบรรจุแต่งตั้งมียศเป็นสิบตำรวจตรี ตำแหน่งผู้บังคับหมู่กองร้อยควบคุมฝูงชน กองกำกับการสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ก่อนเกิดเหตุประมาณสองเดือน ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าพนักงานตำรวจจราจร ไม่เคยทำงานด้านงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเลย ส่วนจำเลยที่ ๑๙ และที่ ๒๐ เป็นเพียงคนงานหรือลูกจ้างทำความสะอาด และส่วนจำเลยที่ ๒๓ เป็นเพียงคนขับรถยนต์ของจำเลยที่ ๒๒ กระทำผิดเป็นครั้งแรก เมื่อคำนึงถึงการศึกษาอบรมอาชีพ สิ่งแวดล้อมและสภาพการกระทำทำความผิดภายใต้สภาวะการณ์ ทั้งไม่ปรากฏว่าเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เห็นสมควรขอการลงโทษให้จำเลยที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ ที่ ๑๙ ที่ ๒๐ และที่ ๒๓ ไว้ภายในระยะเวลา ๒ ปี โดยให้คุมความประพฤติของจำเลยที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ ที่ ๑๙ ที่ ๒๐ และที่ ๒๓ ไว้ภายในกำหนด ๒ ปี ให้จำเลยที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ ที่ ๑๙ ที่ ๒๐ และที่ ๒๓ ทำงานบริการสังคมและสาธารณประโยชน์ ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรและจำเลยยินยอมเป็นเวลา ๓๐ ชั่วโมงภายในระยะเวลาคุมประพฤติดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากจำเลยที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ ที่ ๑๙ ที่ ๒๐ และที่ ๒๓ ไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑๔ และคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

วันอังคารที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๗

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาเฉพาะความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ร่วมกันช่วยผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดเพื่อไม่ให้ต้องรับโทษ โดยทำให้เสียหายทำลายชื่อเสียง หรือทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำความผิด ส่วนจำเลยอื่นถูกฟ้องฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของเจ้าพนักงานของรัฐ

สำหรับความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิด ฐานฆ่าผู้อื่น และพยายามฆ่าผู้อื่น (พ.ต.ต. ศ.) อยู่ระหว่างพิจารณาของศาลอาญา ถนนรัชดาภิเษก

ศาลได้ดำเนินกระบวนการพิจารณา จำนวน ๖ นัด รวมระยะเวลานับตั้งแต่วันฟ้อง (วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖) ถึงวันอ่านคำพิพากษาเป็นเวลา ๔ เดือน ๑๐ วัน